

[N. Neergaard.]

neder af 1930; jeg anser det derfor ikke for sandsynligt, at den højtærede Finansministers Overslag kan slaa til. Der var en Indtægt af Formue- og Indkomstskatten i 1930—31, som ansloges til ca. 100 Mill. Kr., men som den højtærede Minister for 1931—32 anslaaer til 102 Mill. Kr. Jeg tror ikke ganske paa, at dette vil kunne slaa til. Men det Sted, hvor Nedgangen alvorligt vil sætte ind og stærkt føles, komme til fuldt Udbrud, er paa de indirekte Afgifter. Vel er det en Erfarings-sag, at de indirekte Afgifter kun langsomt retter sig efter de økonomiske Forhold. Der er visse Yndlingsforbrug, man daarlign kan vænne sig af med og bliver ved med, selv efter at det er begyndt at gaa ned ad Bakke. Derfor har de indirekte Afgifter ogsaa vist en Modstandskraft, som for mig har været forbavsende, i de sidste Maanedere, i det hele i Maanederne siden Efter-sommeren 1930.

Men der er mange Tegn, der tyder paa, at ogsaa her er man ved at staa overfor, at de fulde Virkninger af Krisen, som jo ogsaa nu i høj Grad gør sig gældende for Byerhvervene, vil sætte ind i Aaret 1931—32 og derved komme til at føles i hele sin Styrke. Og der er ikke nogen Sandsynlighed for, at den Nedgang, som særlig dette vil bringe i Skatteindtægten, vil kunne holde sig indenfor Grænser, som gør, at den højtærede Finansministers Overslag slaaer til — langtfra, efter min Mening.

Heller ikke tror jeg stærkt paa, at Statsbanernes Budget vil kunne holde. Der er ingen Tvivl om, at Statsbanerne er en Virksomhed, som er meget afhængig af Konjunkturerne og ikke mindst af Landbrugskonjunkturerne, og derfor tror jeg for mit Vedkommende ikke paa, at Statsbanernes Indtægter, som i 1930—31 kan anslaaes til at have været ca. 114 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., for 1931—32, som anslaaet, kan blive 116 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Jeg tror ikke paa nogen Stigning. Jeg tror langt snarere paa en Nedgang.

Alt i alt maa jeg altsaa anse det for yderst tvivlsomt, om det budgetterede 6—7 Mill. Kr.s Overskud vil kunne være nok til Tillægsbevillingslovens Krav, men det er naturligvis muligt, hvis der vises den største Sparsommelighed og gives Afkald

paa alle Ønsker, man kunde nære om at gaa til nye og bekostelige Foranstaltninger.

Endnu klarere ses Nødvendigheden heraf, naar man et Øjeblik lader sin Tanke dvæle ved den sandsynlige Finanslov for 1932—33, hvor Landbrugskrisen endelig vil have faaet sit fulde statsfinansielle Udtryk; og selv om Forholdene skulde blive bedre i det kommende Aar, vil den alligevel træde frem dér, for den Formue- og Indkomstskat, der gaar ind i 1932—33, er netop baseret paa Landbrugsaaaret 1930—31. Desuden vil Krisen i Byerhvervene være trængt saa stærkt og afgørende igennem og Landbrugets Forbrug nødtvunget være aftaget saa stærkt, at Nedgangen i de indirekte Afgifter, som jeg tror allerede vil blive stor i det Finansaar, vi er i, vil vokse endogsaa meget betydeligt i 1932—33.

Her vil man altsaa komme til at staa overfor en særlig vanskelig statsfinansiell Opgave, og jeg nævner det, skønt det er Fremtidsmusik, fordi jeg tror, at det vilde være særdeles nyttigt, hvis den højtærede Regering vilde gøre sig klart, at større, nye Udgiftslove udover det absolut nødvendige vil der ikke være Plads for, hvis man statsfinansielt skal kunne ride Krisen saa nogenlunde af.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard begyndte med at sige, at han ikke fandt, der er særlig Anledning til at komme ind paa finansielle Betragtninger, men han vovede sig endda helt ud til Finansaaret 1932—33. Jeg synes ærlig talt ikke, der er meget Konsekvens i det. (N. Neergaard: Jeg sagde: i Enkeltheder). Naa ja, i Enkeltheder. Men nok er det, at det ærede Medlem omtalte 1932—33. Det skal jeg ikke indlade mig paa, for med Hensyn til dette Aar er selvfølgelig Forholdene ganske overordentlig usikre.

I øvrigt kan jeg aldeles ikke give det ærede Medlem Hr. N. Neergaard Ret i, at der ikke er Grund til i Øjeblikket at drøfte den finansielle Situation ogsaa i Enkeltheder, for Statsregnskabet er jo en saare simpel Ting. Statsregnskabet indeholder snart sagt kun to Enkeltheder, det er Statsbanerne og § 5. Alt det andet ligger nogenlunde fast, man ved nogenlunde, hvad det drejer sig om; de Million-